

Redegørelse vedrørende Statsrevisorernes beretning nr. 17 2004 om Finanstilsynets virksomhed

Som opfølgning på Statsrevisorernes beretning nr. 17 2004 om Finanstilsynets virksomhed samt ledsagende statsrevisorbemærkning af den 14. september 2005 vil jeg i det følgende – under henvisning til § 18, stk. 2, i lov om revision af statens regnskaber m.m. - redegøre for de foranstaltninger og overvejelser, som beretningen giver anledning til.

Jeg noterer med tilfredshed, at Statsrevisorerne vurderer, at Finanstilsynet i de senere år har arbejdet mere målrettet og systematisk med at inspicere alle forretningsområder inden for den finansielle sektor. Samtidig må jeg dog med beklagelse konstatere, at det er Statsrevisorernes vurdering, at:

- Finanstilsynets inspektioner bør forbedres, så de i højere grad dækker de større og risikofyldte virksomheder
- Sagsbehandlingen på visse områder kan blive mere effektiv og tidssvarende
- Det er kritisabelt, at Finanstilsynet ikke følger systematisk op på de påbud, som tilsynet har udstedt over for pengeinstitutterne.

Der må ikke herske tvivl om kvaliteten af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed og effekten af denne. Jeg har derfor valgt at reagere hurtigt på kritikken. På finanslovsforslaget for 2006 er der således indarbejdet en ekstra bevilling på 6,7 mio. kr. til Finanstilsynet fra og med 2006.

Bevillingen skal bl.a. finansiere de forbedringer af inspektionsvirksomheden, som Finanstilsynet vil gennemføre på baggrund af kritikken.

Jeg vil i det følgende uddybe, hvilke initiativer, der iværksættes til at imødekomme Statsrevisorernes og Rigsrevisionens kritik.

Inspektionsfrekvensen

Statsrevisorerne vurderer, at Finanstilsynets inspektioner bør forbedres, så de i højere grad dækker de større og risikofyldte virksomheder. Det fremgår af beretningen, at det bør overvejes, at de største virksomheders mere risikofyldte områder undersøges oftere end hvert 4. år.

Finanstilsynet fører et risikobaseret tilsyn. Det betyder, at Finanstilsynet har fokus på de områder, hvor risikoen for overtrædelser – eller konsekvenserne heraf – er størst.

Da der ikke må herske tvivl om, at Finanstilsynets inspektionsvirksomhed skal medvirke til at sikre finansiell stabilitet, har jeg derfor - med tilførsel af de ekstra ressourcer - sikret mig, at Finanstilsynets målsætning for inspektion af de største virksomheder nedsættes fra hvert 4. år til hvert 3. år.

Kvaliteten af Finanstilsynets sagsbehandling

Statsrevisorerne vurderer, at sagsbehandlingen på visse områder kan blive mere effektiv og tidssvarende. I beretningen fremgår det, at inspektionerne vedrørende pengeinstitutternes kreditområde kan tilrettelægges mere effektivt ved at reducere antallet af udlånssager, som gennemgås, når der ikke er væsentlige problemer på kreditområdet i et pengeinstitut.

Finanstilsynet har overfor mig oplyst, at der allerede er iværksat tiltag, således at inspektionerne

på kreditområdet gennemføres mere effektivt. Endvidere har Finanstilsynet iværksat et tværgående projekt om ensartning af tilsynets produkter, ydelser og aktiviteter indenfor det almindelige tilsynsområde. Dette projekt vil også se på mulighederne for effektiviseringer. I dette projekt indgår også skadesforsikringsområdet på baggrund af kritikpunkterne i beretningen vedr. manglende dokumentation og ufærdig inspektionshåndbog.

Jeg har bedt Finanstilsynet orientere mig om resultatet af projektet, når det er afsluttet.

Opfølgning på påbud

Statsrevisorerne vurderer, at det er kritisabelt, at Finanstilsynet ikke følger systematisk op på de påbud, som tilsynet har udstedt over for pengeinstitutterne. Det fremgår af beretningen, at Finanstilsynet ikke følger systematisk op på de inspektioner, hvor tilsynet har udstedt påbud. Som led i det risikobaserede tilsyn følger Finanstilsynet risikobaseret op på påbud givet på inspektioner. Finanstilsynet har overfor mig oplyst, at der er igangsat et projekt om Finanstilsynets reaktions- og indgrebsmuligheder, hvor Finanstilsynets praksis omkring afgivelse af påbud også analyseres nærmere.

Jeg finder dog samtidig også, at det er nødvendigt at iværksætte tiltag her og nu på området. De ekstra ressourcer til Finanstilsynet skal således sikre, at der fra og med 2006 kan følges systematisk op på af Finanstilsynet udstedte påbud.

Kopi af denne redegørelse er sendt til Rigsrevisor, St. Kongensgade 45, 1264 København K.

Med venlig hilsen

Bendt Bendtsen